

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214212907
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214212907.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 04 Bratislave, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanej: S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. diel XXX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 3.200,17 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/300/2014-59 zo dňa 05.05.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil premlčaním uplatnenej pohľadávky. Na premlčanie prihladol podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase jeho rozhodovania (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom od 01.05.2014 z dôvodu, že išlo o nároky uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca uzatvoril dňa 11.05.2010 so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400029253, na základe ktorej poskytol žalovanej úver v sume 1.500 eur a ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 eura. Žalovaná však dohodnuté splátky nedodrжала a dostala sa do omeškania už pri 2. splátke. Keďže omeškanie žalovanej trvalo viac ako tri mesiace, žalobca ju písomne vyzval na vrátenie celého dlhu, a to do 24.10.2010. Splatnosť celého úveru nastala dňa 24.10.2010 a od tohto dňa je žalovaná ako dlžníka v omeškaní s týmto peňažným plnením. V súvislosti s premlčaním veriteľ právo mohol prvýkrát uplatniť na súde dňa 25.10.2010, preto mu od toho dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu a uplynula dňa 25.10.2013. Žaloba na súd bola podaná dňa 01.07.2014, teda zjavne po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že sporné právo je premlčané, preto ho žalobcovi priznať nemohol a žalobu v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení rozsudku súd poukázal aj na ustanovenie § 52 a § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“) tak, že v konaní plne úspešnej žalovanej nepriznal ich náhradu, lebo jej žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne právne posúdenie, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vec nesprávne

právne posúdil a poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd postupoval podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ktorého súlad s Ústavou Slovenskej republiky je predmetom konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Informácia o uvedenom konaní je všeobecne známou a dostupnou informáciou. Aplikácia ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je zároveň postupom, ktorý porušuje princíp nestrannosti súdu a zároveň je neprimeraná. Dôvod na prerušenie konania podľa § 162 a nasl. CSP stále existuje a naďalej trvá. Žalobca bol toho názoru, že je namieste konanie prerušiť až do skončenia vyššie spomenutého konania vedeného pred Ústavným súdom SR na základe návrhu evidovaného pod č. RVP 12672/2015, a preto v podanom odvolaní navrhol konanie prerušiť.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Keďže konanie bolo začaté za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (účinného do 30.06.2016), v konaní postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1,2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Predmetom konania bola suma 3.200,17 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 24.10.2010 do zaplatenia, ktorú si žalobca uplatnil na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400029253, uzatvorenej so žalovanou dňa 11.05.2010. Súd prvej inštancie zamietol tento nárok žalobcu z dôvodu jeho premlčania bez toho, aby žalovaná vznesla námietku premlčania, pričom postupoval v súlade s v tom čase účinným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že išlo o nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy musel prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

6. Odvolací súd konštatoval, že medzičasom Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 rozhodol nálezom č. k. PL. ÚS 11/2016-60 (uverejneným v Zbierke zákonov ako nález č. 271/2018 Z. z. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z rozsiahleho odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemôže ex offio prihliadať na premlčanie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože takýto postup súdu nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, konkrétne s čl. 46 ods. 1, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky, v spojení s čl. 1 ods. 1, podľa ktorého Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

7. Odvolací súd pri rozhodovaní rešpektoval ustanovenie § 193 prvej vety CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Táto nová procesnoprávna úprava vychádza z konštantne verifikovanej právnej úpravy viazanosti súdu ako orgánu ochrany práva rozhodnutiami iných orgánov. Len ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorá ešte nie je vyriešená a ktorú nie je súd v konaní oprávnený riešiť, teda ide o otázku relevantnú pre prebiehajúce sporové konanie a táto je zahrnutá v taxatívnom výpočte ustanovenia § 193 CSP, súd konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP obligatórne preruší.

8. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní žalobcu vychádzal z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom

na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 11/2016-60 nemohol posúdiť ako vecne správne, keďže ním bolo rozhodnuté na základe takeého zákonného ustanovenia, o ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne preskúma dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu a vo veci nanovo rozhodne. Premlčaním sa bude zaoberať len v prípade, že by žalovaná sama vzniesla námietku premlčania. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Žalobca v podanom odvolaní zároveň navrhol prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1, 2 CSP až do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016. Keďže dôvod, pre ktorý navrhol žalobca dané konanie prerušiť odpadol, odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).